

Za planinske kočje zmanjkuje denarja

Turizem je v Sloveniji v razcvetu, prav tako obisk gora, a planinska društva s prostovoljnimi delom in lastnimi sredstvi ne zmorejo več skrbeti za obnovo koč in planinskih poti, opozarjajo na Planinski zvezi Slovenije.

JASNA PALADIN

Kranj – Ob vse večjem obisku turistov v Sloveniji v zadnjih letih povečano število obiskovalcev beležijo tudi v gorah, kar pa upravljavcem planinskih koč in poti še zdaleč ne prinaša (le) zadovoljstva, ampak tudi vse več skrbi. Kakšno je stanje planinske infrastrukture, ali gre za podporo razvoju turizma ali pa zgolj za njegovo pastorko, so se na pobudo Planinske zveze Slovenije pogovarjali udeleženci nedavnega posveta.

»V gore hodi okoli 350 tisoč slovenskih planincev, pri čemer jih je le 60 tisoč članov PZS, torej je le vsak šesti planinec na naših poteh tudi naš član, breme vzdrževanja pa je v celoti na naših plečih. PZS ne zmore več zagotoviti dovolj sredstev za materialne stroške vzdrževanja, tudi

potrebni prostovoljni delu na poteh smo markecisti komaj še kos. Vedno večji obisk na planinskih poteh pomeni večjo obremenitev na podlago, to pa pomeni tudi veliko več dela za markacistice, saj je treba poti še dodatno zaščititi s protierozijskimi zaščitami in stopnicami. Za posodobitev koč, ekološko in energetsko sanacijo nujno potrebujemo dodatne vire. V prihodnje pričakujemo izdatno finančno pomoč države, lokalnih skupnosti in turističnega gospodarstva, saj so naše kočje in poti pomemben del turistične infrastrukture, ki jo nudimo brezplačno vsem, tako domačinom kot vse bolj številnim tujcem,« je poudaril predsednik Planinske zveze Slovenije Jože Rovani in dodal, da visokogorske kočje zaradi kratke sezone in težkih visokogorskih razmer po-

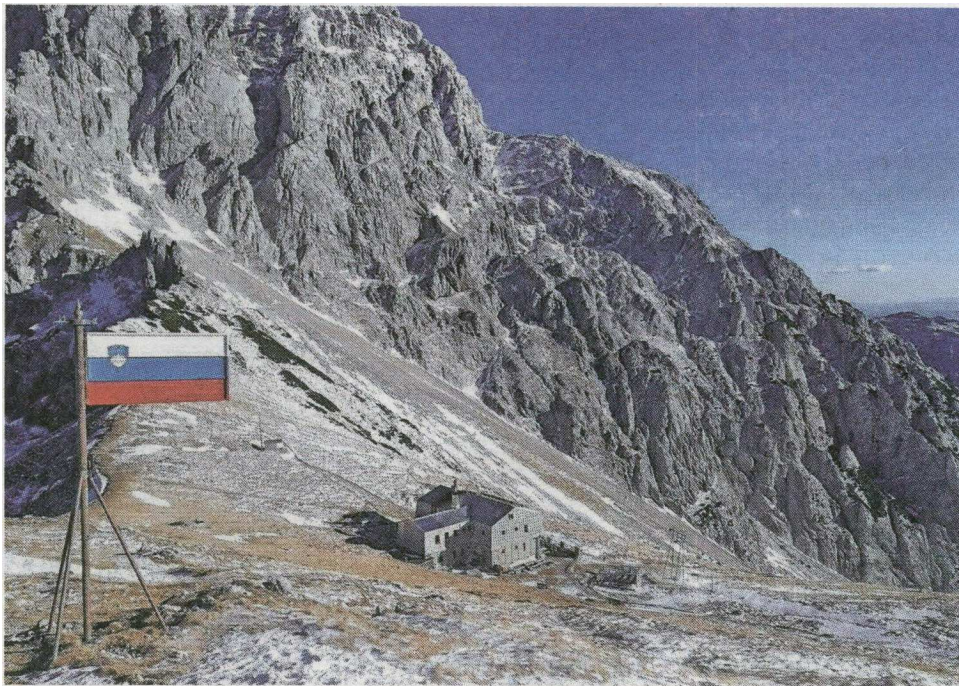
leg stroškov gostinskih storitev in prenočevanja komaj pokrijejo stroške najosnovnejšega vzdrževanja koč.

Problematika je aktualna zato, ker so planinstvo, pohodništvo in ostale aktivne oblike doživljanja gora v sprejeti Strategiji trajnostne rasti slovenskega turizma 2017–2021 opredeljene kot ene glavnih aktivnosti, a planinske kočje in poti (teh je pri nas več kot 10 tisoč kilometrov) še vedno ostajajo v domeni prostovoljnega dela številnih planinskih društev oziroma njihovih članov. »Danes so pričakovanja obiskovalcev v obratnem sorazmerju z dejanskimi zmožnostmi, ki jim lahko sledijo kočje, poleg tega pa se pričakovanja ljudi z razvojem tehnologije povečujejo. V medijih se marsikdaj ustvarja celo vtis, da gre za dobičkonosno dejav-

nost, a ob upoštevanju prostovoljnega dela poslovanje pokriva zgolj tekoče stroške obratovanja. Akumuliranih sredstev za udeležbo na razpisih ni, donatorska in sponzorska sredstva so praktično usahnila, finančna pomoč na lokalni ravni pa je odvisna od osebne percepcije županov in domicila planinskih koč,« pa opozarja podpredsednik PZS Miro Eržen.

Planinske kočje so različno dostopne; dvanajst jih oskrbuje s helikopterjem, 14 pa s tovorno žičnico, še posebej skrb vzbujajoče pa je, da jih je samo tretjina opremljena z malo čistilno napravo in le dve sta priključeni na javno komunalno omrežje, kar bodo planinska društva zgolj z lastnim denarjem zelo težko izboljšala.

Po zadnjih podatkih slovenske gore letno obiše 1,7 milijona obiskovalcev. V Sloveniji je 161 oskrbovanih planinskih koč, od tega 31 koč prve, 49 druge in 81 tretje kategorije, ter 17 bivakov, skupno je v teh 178 objektih na voljo 7400 ležišč in več kot 10 tisoč sedišč.

Koča na Kamniškem sedlu je ena od štirinajstih, ki so oskrbovane s tovorno žičnico, zanjo pa skrbijo člani **Planinskega društva** Kamnik.